Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2018. gada 17. janvārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Finanšu sistēmas izmantošanas noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un terorisma finansēšanai nepieļaušana – Direktīva 2005/60/EK – Piemērošanas joma – 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta c) punkts un 3. panta 7. punkta a) apakšpunkts – Uzņēmuma darbības joma, ko veido komercreģistrā ierakstītu sabiedrību pārdošana, kuras ir dibinātas tikai pārdošanas mērķiem – Pārdošana, kas veikta kā uzņēmuma dalības iepriekš dibinātā sabiedrībā nodošana

Lieta C-676/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Nejvyšší správní soud* (Augstākā administratīvā tiesa, Čehijas Republika) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 2. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 27. decembrī, tiesvedībā

CORPORATE COMPANIES s.r.o.

pret

Ministerstvo financí ČR.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), tiesneši K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], S. Rodins [*S. Rodin*] un J. Regans [*E. Regan*],

ģenerāladvokāts: Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– Čehijas valdības vārdā – *M. Smolek*, *J. Vláčil* un *J. Pavliš*, pārstāvji,

– Spānijas valdības vārdā – *A. Gavela Llopis*, pārstāve,

– Eiropas Komisijas vārdā – *M. Šimerdová* un *T. Scharf*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

* Tiesvedības valoda – čehu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (OV 2005, L 309, 15. lpp.), 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta c) punkta, kā arī 3. panta 7. punkta a) apakšpunkta interpretāciju.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *CORPORATE COMPANIES s.r.o.* (turpmāk tekstā – "*Corporate Companies*") un *Ministerstvo financí ČR* (Finanšu ministrija, Čehijas Republika) par ministrijas uzsākto pārbaudi saistībā ar *Corporate Companies* valsts tiesībās, ar kurām ir transponēta Direktīva 2005/60, paredzēto pienākumu ievērošanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Direktīvas 2005/60 preambulas 1., 2., 5., 9., 10., 15. un 46. apsvērumā ir noteikts:

"(1) Milzīga nelikumīgi iegūtās naudas plūsma var kaitēt finanšu sektora stabilitātei un reputācijai, kā arī apdraudēt vienoto tirgu; terorisms arī vājina mūsu sabiedrības pamatus. Papildinot krimināltiesisko pieeju, preventīvie līdzekļi, izmantojot finanšu sistēmu, var sniegt rezultātus.

(2) Finanšu iestāžu un kredītiestāžu drošība, integritāte un stabilitāte, kā arī uzticēšanās finanšu sistēmai kopumā var tikt nopietni apdraudēta sakarā ar noziedznieku un to līdzdalībnieku pūlēm vai nu noslēpt noziedzīgi iegūto līdzekļu izcelsmi, vai iepludināt likumīgi vai nelikumīgi iegūtus līdzekļus teroristu mērķiem. [..]

[..]

(5) Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un teroristu finansēšana parasti tiek realizēta starptautiskā vidē. Pasākumiem, kurus pieņem tikai valsts vai pat [Eiropas Savienības] līmenī, neņemot vērā starptautisko koordināciju un sadarbību, varētu būt ļoti ierobežota ietekme. Tādējādi pasākumiem, kurus pieņem [Savienība], vajadzētu būt saskaņotiem ar darbībām, ko veic citas starptautiskās institūcijas. [Savienības] rīcībā būtu jo īpaši jāturpina ņemt vērā ieteikumus, kurus sagatavojusi Finanšu darījumu darba grupa (šeit un turpmāk "*FATF*"), galvenā starptautiskā organizācija, kas darbojas cīņā pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Tā kā *FATF* ieteikumi ir būtiski pārstrādāti un paplašināti 2003. gadā, šai direktīvai būtu jāatbilst šim jaunajam starptautiskajam standartam.

[..]

(9) Lai gan ar [Padomes] Direktīvu 91/308/EEK [(1991. gada 10. jūnijs) par to, kā novērst finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtas naudas legalizēšanai (naudas atmazgāšanai) (OV 1991, L 166, 77. lpp.)] tika uzlikts klientu identifikācijas pienākums, tā saturēja salīdzinoši maz noteikumu par attiecīgo procedūru. Tā kā šis aspekts ir ļoti svarīgs, lai novērstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, saskaņā ar jaunajiem starptautiskajiem standartiem ir lietderīgi ieviest precīzākus un sīkāk izstrādātus noteikumus par klientu un faktiskā īpašnieka identifikāciju un pārbaudi. Šajā sakarā būtiska ir "faktiskā īpašnieka" definīcija. Gadījumos, kad vēl ir jānoskaidro atsevišķas personas, kas gūst labumu no kādas juridiskas vienības vai vienošanās, piemēram, no kāda fonda vai trasta, un līdz ar to atsevišķu personu nav iespējams atpazīt kā

faktisko īpašnieku, pietiktu ar to, ja identificētu "personu grupu", kas ir paredzēta kā labuma guvēja no fonda vai trasta. Šai prasībai nebūtu jāietver atsevišķu personu identitātes noteikšana šajā personu grupā.

(10) Iestādes un personas, uz kurām attiecas šī direktīva, saskaņā ar šo direktīvu identificē un apliecina faktiskā īpašnieka identitāti. [..]

[..]

(15) Tā kā kontroles pastiprināšana finanšu sektorā ir likusi nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizētājiem un teroristu finansētājiem meklēt alternatīvas metodes, lai noslēptu noziedzīgi iegūtas peļņas izcelsmi, un tā kā šādas metodes izmanto, lai finansētu teroristus, tad pienākums novērst nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu būtu jāattiecina arī uz dzīvības apdrošināšanas starpniekiem, kā arī uz trasta pakalpojumu sniedzējiem un uzņēmuma pakalpojumu sniedzējiem.

[..]

(46) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas [mērķis ir] novērst finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai [..]."

4 Direktīvas 2005/60 2. panta 1. punktā to personu loks, kas ietilpst tās piemērošanas jomā, ir noteikts šādi:

"Šī direktīva tiek piemērota:

1) kredītiestādēm;

2) finanšu iestādēm;

3) turpmāk norādītām juridiskajām vai fiziskajām personām, kas darbojas, lai veiktu savu profesionālo darbību:
   a) revidentiem, ārštata grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem;
   b) notāriem un citiem neatkarīgajiem un profesionālajiem juristiem [neatkarīgiem juridisko profesiju pārstāvjiem] [..]

      [..]
   c) trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzējiem, kas nav ietverti a) un b) apakšpunktā;

[..]."

5 Saskaņā ar šīs direktīvas 3. pantu:

"Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

[..]

7. "Trasta un uzņēmuma pakalpojumu sniedzējs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura komercdarbības veidā nodrošina trešajai personai jebkurus no turpmāk norādītiem pakalpojumiem:
   a) komercsabiedrību vai citu juridisko personu izveidošana;

[..]."

Čehijas tiesības

6 Ar grozīto Likumu Nr. 253/2008 par noteiktiem pasākumiem pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu (turpmāk tekstā – "Likums par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju") Čehijas tiesībās tika transponēta Direktīva 2005/60.

7 Saskaņā ar Likuma par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju 2. panta 1. punkta h) apakšpunkta 1. punktu, ar kuru valsts tiesību aktos tiek transponētas Direktīvas 2005/60 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta c) punktā, kā arī 3. panta 7. punkta a) apakšpunktā ietvertās tiesību normas, šajā likumā ar "personu, kam jāizpilda pienākumi" ir jāsaprot "jebkura persona [..], kas sniedz [..] pakalpojumus citai personai saistībā ar citu juridisko personu izveidošanu".

8 Šī likuma par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju 2. panta 3. punktā ir noteikts:

"Par personu, kam jāizpilda pienākumi" nav uzskatāma persona, kura neveic 1. punktā minētās darbības kā komercdarbību, izņemot 2. punkta c) un d) apakšpunktā minētās personas."

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

9 *Corporate Companies* ir Prāgā (Čehijas Republika) dibināta juridiskā persona, kuras darbības joma ir "*ready-made*" sabiedrību, proti, komercreģistrā jau ierakstītu sabiedrību, pārdošana. *Corporate Companies* veic šos pārdošanas darījumus, nododot klientiem savas šo sabiedrību kapitāldaļas.

10 Atbilstoši 2015. gada 18. augusta paziņojumam Finanšu ministrija uzsāka pārbaudes procedūru saistībā ar to, vai *Corporate Companies* ievēro tostarp Likumā par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju noteiktās prasības.

11 Uzskatot, ka uzņēmums nav uzskatāms par attiecīgajā likumā minēto "personu, kam jāizpilda pienākumi", *Corporate Companies* cēla prasību *Městský soud v Praze* (Prāgas pilsētas tiesa, Čehijas Republika), lai konstatētu Finanšu ministrijas uzsāktās pārbaudes prettiesiskumu.

12 2016. gada 25. maija spriedumā *Městský soud v Praze* (Prāgas pilsētas tiesa) nosprieda, ka uz *Corporate Companies* attiecas Likuma par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju 2. panta 1. punkta h) apakšpunkta 1. punkts. Šajā sakarā šī tiesa norādīja, ka minētā tiesību norma attiecas uz personām, kas profesionālās darbības ietvaros nodarbojas ar juridisko personu izveidošanu saviem klientiem, neatkarīgi no tā, vai tas notiek pēc klienta pieprasījuma vai arī juridiskās personas tiek veidotas to iekļaušanai piedāvājumu portfelī potenciālajiem klientiem. *Městský soud v Praze* (Prāgas pilsētas tiesa) tādējādi noraidīja *Corporate Companies* prasību.

13 *Corporate Companies* iesniedza kasācijas sūdzību iesniedzējtiesā pret šo nolēmumu, apgalvojot, ka tā nodarbojas ar sabiedrību veidošanu savā labā un pati par saviem līdzekļiem. Tā apgalvo, ka, tā kā, izveidojot sabiedrības, tā nerīkojas ar citu personu īpašumu, to nevar uzskatīt par "personu, kam jāizpilda pienākumi" Likuma par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju 2. panta 1. punkta h) apakšpunkta 1. punkta izpratnē. Turklāt ne vien *Corporate Companies* darbības joma nav, *sensu stricto*, juridisko personu izveide klientu labā, bet, pat ja tiktu uzskatīts, ka tā veic līdzīgu darbību, tā nebūtu uzskatāma par "personu, kam jāizpilda pienākumi" iepriekšminētā likuma izpratnē, jo tā neizveido komercsabiedrības klientu vārdā vai par to līdzekļiem, un no tā izriet, ka tai nevar piedēvēt, ka tā rīkotos kā klientu pastkastītes uzņēmums.

14 Šajos apstākļos *Nejvyšší správní soud* (Augstākā administratīvā tiesa, Čehijas Republika) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai personām, kas, veicot savu uzņēmējdarbību, pārdod komercreģistrā jau ierakstītas un pārdošanai izveidotas komercsabiedrības (ko sauc par "*ready-made*" [gatavām] sabiedrībām), kuru pārdošana tiek īstenota ar dalības pāreju to pārdotajā meitasuzņēmumā, ir piemērojams Direktīvas 2005/60 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta c) punkts, to lasot kopā ar tās 3. panta 7. punkta a) apakšpunktu?"

Par prejudiciālo jautājumu

15 Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2005/60 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta c) punkts, to lasot kopā ar tās 3. panta 7. punkta a) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs tiesību normas attiecas uz tādu personu kā pamatlietā aplūkotā, kuras uzņēmējdarbības pamatā ir tādu sabiedrību pārdošana, ko šī persona pati ir izveidojusi, nepastāvot tās potenciālo klientu iepriekšējam pieprasījumam, ar mērķi pārdot šīs sabiedrības saviem klientiem, pārdošanu īstenojot ar sev piederošu kapitāldaļu pārdodamajā sabiedrībā nodošanu.

16 Šajā gadījumā no iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka *Corporate Companies* izveido juridiskās personas, iekļauj tās uzņēmuma portfelī nolūkā tās nodot saviem potenciālajiem klientiem un iegādes gadījumā nodod pircējam pārdotas sabiedrības attiecīgās kapitāldaļas. Šādi izveidotas sabiedrības neveic nekādu darbību. Tādējādi runa ir par "tukšām čaulām", kas parādās tikai *Corporate Companies* uzņēmuma portfelī līdz [attiecīgo sabiedrību] pārdošanai.

17 Saskaņā ar Direktīvas 2005/60 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta c) apakšpunktu šī direktīva tiek piemērota trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzējiem, kas nav ietverti šī paša 3) apakšpunkta a) un b) punktā. Šīs direktīvas 3. panta 7. punkta a) apakšpunktā ir noteikts, ka "trasta un uzņēmuma pakalpojumu sniedzējs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura komercdarbības veidā nodrošina trešajai personai pakalpojumu saistībā ar komercsabiedrību vai citu juridisko personu izveidošanu.

18 Kā izriet no Direktīvas 2005/60 3. panta 7. punkta a) apakšpunkta teksta formulējuma, šajā direktīvā noteiktie pienākumi attiecas uz jebkuru fizisku vai juridisku personu, kuras uzņēmējdarbība ietver noteiktu pakalpojumu sniegšanu klientam, proti, sabiedrību vai citu juridisko personu veidošanu.

19 Kā norādīja Spānijas valdība savos rakstveida apsvērumos, tāds pakalpojums tiek sniegts gan tad, kad trešā persona uztic fiziskai vai juridiskai personai izveidot sabiedrību tās vārdā un par tās līdzekļiem, gan arī tad, ja trešā persona nopērk sabiedrību, kura ir šīs fiziskās vai juridiskās personas iepriekš izveidota tikai tās pārdošanas nolūkos.

20 Pretēji tam, ko apgalvo *Corporate Companies*, tam, vai attiecīgā persona šādu sabiedrību ir izveidojusi pēc klienta pieprasījuma vai arī tā tika izveidota tās vēlākai pārdošanai potenciālam klientam, nav nozīmes šīs tiesību normas piemērošanas kontekstā.

21 Vispirms – Direktīvas 2005/60 3. panta 7. punkta a) apakšpunktā abi minētie gadījumi netiek nošķirti.

22 Bez tam, šajā direktīvā nekas neliecina par to, ka Savienības likumdevēja nodoms būtu izslēgt no minētā 3. panta 7. punkta a) apakšpunkta piemērošanas jomas personas, kas nodarbojas ar tāda veida uzņēmējdarbību kā *Corporate Companies*.

23 Visbeidzot, šāda izslēgšana būtu pretrunā minētās direktīvas mērķim.

24 Šajā ziņā jānorāda, kā tas izriet gan no šīs direktīvas nosaukuma, gan arī no tās apsvērumiem, ka tās mērķis ir finanšu sistēmas izmantošanas noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai un terorisma finansēšanai novēršana (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 25. aprīlis, *Jyske Bank Gibraltar*, C-212/11, EU:C:2013:270, 46. punkts).

25 Faktiski, kā tas izriet no minētās direktīvas preambulas 1. un 2. apsvēruma, šīm noziedzīgajām darbībām varētu būt būtiska negatīva ietekme uz finanšu nozares drošību, stabilitāti, integritāti un reputāciju, kā arī, galu galā, uz kopējo tirgu.

26 Direktīvas 2005/60 tiesību normām tātad ir svarīgs preventīvs raksturs, ciktāl, izmantojot uz risku balstītu pieeju, tajā ir noteikts preventīvu un atturošu pasākumu kopums, lai efektīvi cīnītos ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu, kā arī, lai saglabātu finanšu sistēmas stabilitāti un integritāti. Šo pasākumu uzdevums ir novērst vai vismaz iespēju robežās apgrūtināt šādas darbības, šim nolūkam radot šķēršļus visās stadijās, kur būtu iespējams veikt šādas darbības, lai personām, kas nodarbojas ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma finansēšanu, padarītu grūtāku šo darbību veikšanu.

27 Šajā kontekstā Direktīva 2005/60 ir vērsta uz to, lai noteiktām personām saistībā ar to piedalīšanos darījumu vai finansiāla rakstura darbību veikšanā paredzētu virkni prasību, proti, tostarp klienta un faktiskā īpašnieka identifikācijas noskaidrošanu un pārbaudi, informācijas saņemšanu par paredzēto darījumu priekšmetu un raksturu, kā arī pienākumu ziņot kompetentām iestādēm par jebkādām aizdomām, kas liecinātu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai terorisma finansēšanu.

28 Tā kā, pirmkārt, sabiedrība ir uzskatāma par atbilstošu struktūru, lai nodarbotos gan ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, gan arī ar terorisma finansēšanu, jo ar to var noslēpt nelikumīgi iegūtus līdzekļus, kuri tiks legalizēti caur šo sabiedrību, kā arī ar tās starpniecību finansēt terorismu, un, otrkārt, klientu identifikācija ir būtiskākais elements šo noziedzīgo darbību novēršanai, kā minēts Direktīvas 2005/60 9. apsvērumā, šķiet pamatoti, ka Savienības likumdevējs šādas struktūras izveidošanu, ko persona vai uzņēmums veic trešās personas vārdā, pakļautu šajā direktīvā paredzētajai pārbaudei, tādējādi veidojot pirmo šķērsli, kurš atturētu jebkuru personu, kas vēlas izmantot sabiedrību, lai atvieglotu šī veida [noziedzīgo] darbību veikšanu.

29 Šādai pārbaudei ir vēl lielāka nozīme saistībā ar to, ka sabiedrības izveide pati par sevi ir uzskatāma par darbību, kura pēc sava rakstura var radīt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai terorisma finansēšanas paaugstinātu risku, jo sabiedrības izveide parasti ietver arī finanšu darījumus, tādus kā kapitāla vai – attiecīgajā gadījumā – mantas nodrošināšana sabiedrībai no to dibinātāju puses. Ar šādu darījumu palīdzību sabiedrības dibinātājs varētu atvieglot nelegālu ienākumu ieplūšanu finanšu sistēmā, tādējādi ir svarīgi, lai klienta un visu faktisko īpašnieku, kas iesaistīti šajās darbībās, identitāte tiktu pārbaudīta un lai personas, kas uzņēmējdarbības ietvaros nodarbojas ar sabiedrību dibināšanu trešo personu labā, būtu pakļautas Direktīvā 2005/60 noteiktajām prasībām.

30 Ir svarīgi uzsvērt, ka šāds risks pastāv ne tikai tad, ja sabiedrību dibina persona uzņēmējdarbības ietvaros trešo personu vārdā par to līdzekļiem, bet arī, kā šajā gadījumā, kad sabiedrība, ko uzņēmējdarbības ietvaros jau iepriekš dibina persona tikai ar mērķi to pārdot potenciālajiem klientiem, ir faktiski pārdota klientam, izmantojot pārdotās sabiedrības attiecīgo kapitāldaļu nodošanu par labu pēdējam.

31 Tātad Direktīvas 2005/60 3. panta 7. punkta a) apakšpunkta interpretācija tādā nozīmē, kādu piedāvā *Corporate Companies*, proti, ka uz personu, kuras uzņēmējdarbība ir šāda veida iepriekš dibinātu sabiedrību pārdošana, neattiecas šī tiesību norma, dotu tiem, kas nodarbojas ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, un tiem, kas finansē terorismu, ideālu iespēju pārvarēt pirmo šķērsli, ko Savienības likumdevējs ir paredzējis, lai šīs sabiedrības nevarētu tikt izmantotas minēto [noziedzīgo] darbību veikšanai.

32 Prasību neesamība noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā attiecībā uz tādu personu kā *Corporate Companies*, tostarp prasības pārbaudīt klienta un faktiskā īpašnieka identitāti neesamība, no vienas puses, kalpotu tam, lai saglabātu pārdotu sabiedrību faktisko ieguvēju vai personu, kas rīkojas to vārdā, anonimitāti, un, no otras puses, ļautu slēpt tās līdzekļu plūsmas izcelsmi un mērķi, kas tiek pārvesta, izmantojot šīs sabiedrības.

33 Citiem vārdiem sakot, šāda Direktīvas 2005/60 3. panta 7. punkta a) apakšpunkta interpretācija galu galā veicinātu to, ko ar Direktīvu 2005/60 ir paredzēts novērst.

34 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz prejudiciālo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2005/60 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta c) punkts, to lasot kopā ar šīs direktīvas 3. panta 7. punkta a) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs tiesību normas attiecas uz tādu personu kā pamatlietā aplūkotā, kuras uzņēmējdarbības pamatā ir tādu sabiedrību pārdošana, ko šī persona pati ir izveidojusi, nepastāvot tās potenciālo klientu iepriekšējam pieprasījumam, ar mērķi pārdot šīs sabiedrības saviem klientiem, pārdošanu īstenojot ar sev piederošu kapitāldaļu pārdodamajā sabiedrībā nodošanu.

Par tiesāšanās izdevumiem

35 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai, 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta c) punkts, to lasot kopā ar šīs direktīvas 3. panta 7. punkta a) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs tiesību normas attiecas uz tādu personu kā pamatlietā aplūkotā, kuras uzņēmējdarbības pamatā ir tādu sabiedrību pārdošana, ko šī persona pati ir izveidojusi, nepastāvot tās potenciālo klientu iepriekšējam pieprasījumam, ar mērķi pārdot šīs sabiedrības saviem klientiem, pārdošanu īstenojot ar sev piederošu kapitāldaļu pārdodamajā sabiedrībā nodošanu.

[Paraksti]